

[Ministeren for skatter og afgifter.]

telove. (Bl.a. om selvangivelsesfristen, afskrivning på dræningsanlæg og beskatningen af dødsboer og arvinger).

Lovforslaget indeholder ændringer på fire områder.

Det foreslås, at det overlades til ligningsrådet for fremtiden at fastsætte generelle og længere frister for aflevering af bogførings- eller regnskabspligtiges selvangivelse.

Allerede i dag gives der i langt de fleste af landets kommuner automatisk udsættelse med aflevering af selvangivelsen på grundlag af et skematisk system, som skatteinspektørforeningen i samråd med repræsentanter for revisororganisationerne har udarbejdet.

Den normale frist for aflevering af selvangivelsen er den 15. februar. Efter skatteinspektørforeningens system kan bogførings- eller regnskabspligtige skatteydere afhængig af fødselsdato i 1975 opnå udsættelse med aflevering af selvangivelsen for indkomståret 1974 til datoer i perioden mellem den 3. marts og 5. maj.

Denne ordning har givet de skattepligtige og revisorerne mulighed for en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet med selvangivelsen. Ordningen bygger imidlertid på, at den skattepligtige eller hans revisor skal ansøge om henstand. Det gør hele ordningen unødigt besværlig og omkostningskrævende. Administrativt kan man imidlertid ikke forenkle systemet, idet kravet om ansøgning findes i den gældende lov. Hertil kommer, at et lille antal af landets kommuner ikke er tilsluttet skatteinspektørforeningens system.

De foreslåede regler går derfor ud på, at bogførings- eller regnskabspligtige skatteydere får en ansøgningsfri udsættelse med aflevering af selvangivelsen. Efter forslaget overlades det som nævnt til ligningsrådet at fastsætte de nærmere regler for denne henstandsordning. Ordningen bør som hidtil baseres på, hvad der er foreneligt med ligningsarbejdets tilrettelæggelse og rettidige tilendebringelse. Man har i den forbindelse forudsat, at ordningen, forinden den iværksættes, forhandles med kommunerne.

Også under den foreslåede ordning skal der — som hidtil — i særlige tilfælde kunne gives udsættelse — eller yderligere udsæt-

telse — efter tilladelse fra den lokale ligningsmyndighed.

Det foreslås, at ordningen anvendes første gang for de selvangivelser, der skal afleveres i 1977, og som vedrører indkomståret 1976. Herved gives der rimelig tid til at tilrettelægge ordningen, ligesom skatteyderne, revisorerne samt kommunerne får rimelig tid til at indstille sig på de nye regler.

I forslagets § 2 lovfæstes adgangen til at afskrive på dræningsanlæg på jordbrugsbedrifter. Efter den nuværende administrative praksis kan der inden for skovbrug, landbrug, erhvervsfrugtavl og lignende jordbrugsvirksomhed afskrives på anskaffelsessummen for dræningsanlæg med 10 pct. årlig.

Man har imidlertid konstateret, at der ved salg af landbrugsejendomme med dræningsanlæg undertiden fastsættes en pris for anlægget, der endog væsentligt overstiger den nedskrevne værdi. Dette skyldes nok til en vis grad, at der i dag ikke er hjemmel til at beskatte forskellen mellem anlæggets salgssum og den nedskrevne værdi (genvundne afskrivninger). Af skattemæssige grunde vil sælger og køber således være interesseret i, at en uforholdsmæssig stor del af salgssummen for en ejendom kan henføres til dræningsanlægget. På denne baggrund har man fundet det rimeligt, at der fastsættes regler om, at en eventuel fortjeneste ved salg af dræningsanlægget beskattes som særlig indkomst, jfr. lovforslagets § 3. Det svarer til den beskatning, der gælder ved afhændelse af afskrivningsberettigede bygninger. Den gældende afskrivning på 10 pct. årlig har man efter henstilling fra ligningsrådet fundet det mest praktisk at bibeholde.

Endvidere stilles der forslag om ophævelse af en særregel, der går ud på, at alene dødsboer og arvinger skal beskattes af genvundne afskrivninger på bygninger vedrørende tiden før den 15. marts 1968.

Om det meget komplicerede regelsæt, der her er tale om, skal jeg tillade mig at henvise til lovforslagets bemærkninger. Men sagt meget kort bevirker denne regel, at dødsboer og succederende arvinger beskattes hårdere end afdøde. Denne forskelsbehandling harmonerer dårligt med de almindelige regler inden for dødsbokeskatningen, hvor